

Тукъ вече е прѣминивание-то къмъ непознато-то; обръща се на дѣте-то внимание-то къмъ буква-та, като му се покаже вида, че звукове-тѣ, кои-то произнася, сѣ написани подъ картина-та. За по-ясно нека покажемъ примѣръ. Да рѣчемъ, че дѣте-то се е запознало съ 2—3 гласни букви и 1—2 съгласни и иска да изучи нова буква, да кажемъ **с**. Тѣй като въ сѣки случай картина-та върви напрѣдъ, тя захваща и тукъ първо мѣсто. Прѣдъ очи-тѣ на дѣте-то е картина, на коя-то е исписанъ, да кажемъ, челоуѣчески **нос**, то като глѣда картина-та, познава исписано-то и отговаря, че вижда **нос**. Въ тази дума да кажемъ, че дѣте-то познава **н** и **о**, а непознава **с**; нъ отъ глѣданіе на картина-та произнося и три-тѣ букви — **нос**. Тукъ дѣте-то работи сичко това по закони-тѣ, по кои-то ума придобива сички познания отвѣнъ. Картина-та произвожда впечатление на глѣдателний органъ, и това впечатление се прѣдава на ума, кой-то прави умозаклучение, че вижда исписанъ носъ, и дѣте-то изговаря име-то на картина-та. Въ сѣщо-то врѣме произлиза и друго впечатление отъ букви-тѣ, кои-то сѣ подписъ подъ картина-та и въ тѣхъ има познати двѣ букви **н** и **о**. Тѣзи познати заличатъ и непозната-та и сичко това се срѣща въ ума на дѣте-то и то дохожда до това, че обръща внимание на това половинъ колело **с**. Като се прибави тукъ и учителска-та подпомага — че половинъ колело-то се нарича **с**, а тѣй като дѣте-то вече е изговорило тази буква, то нему вече не е мѣчно да я запомни и отново пакъ изговори. По такъвъ пѣтъ учитель-тѣ води дѣте-то да изучава сички букви; по този пѣтъ дѣте-то минува отъ картина на картина и придобива познание за нови и нови букви. Подиръ това ясно се види основно-то положение на Букваря ни: какъ се минува математически отъ познато-то къмъ непознато-то и отъ видимо-то къмъ по-мѣчно-то. Нѣма съмнѣние, че да се утвърди въ память-та на дѣте-то придобито-то, трѣбва да се повтори впечатление-то отъ сѣщій предмѣтъ или прѣзъ други картини връхъ сѣща-та работа. За това нѣщо учителя ще намѣри въ Букваря доста вещество, а може и самъ да си състави, стига да варди рѣдъ.

Прѣзъ този начинъ може да се достига още и друго, кое-то, ако на първъ пѣтъ и да се показва невъзможно, нъ трѣба да се върва въ възможность-те му, а именно **самоучение-то**. Подъ тази дума трѣбва да се разбере, не съвършено безъ учитель да се учи самъ сѣко дѣте, а мнозина могатъ се учи, при малка учителска помощ. Сѣки знае, колко сиромашки момчета има по насъ.